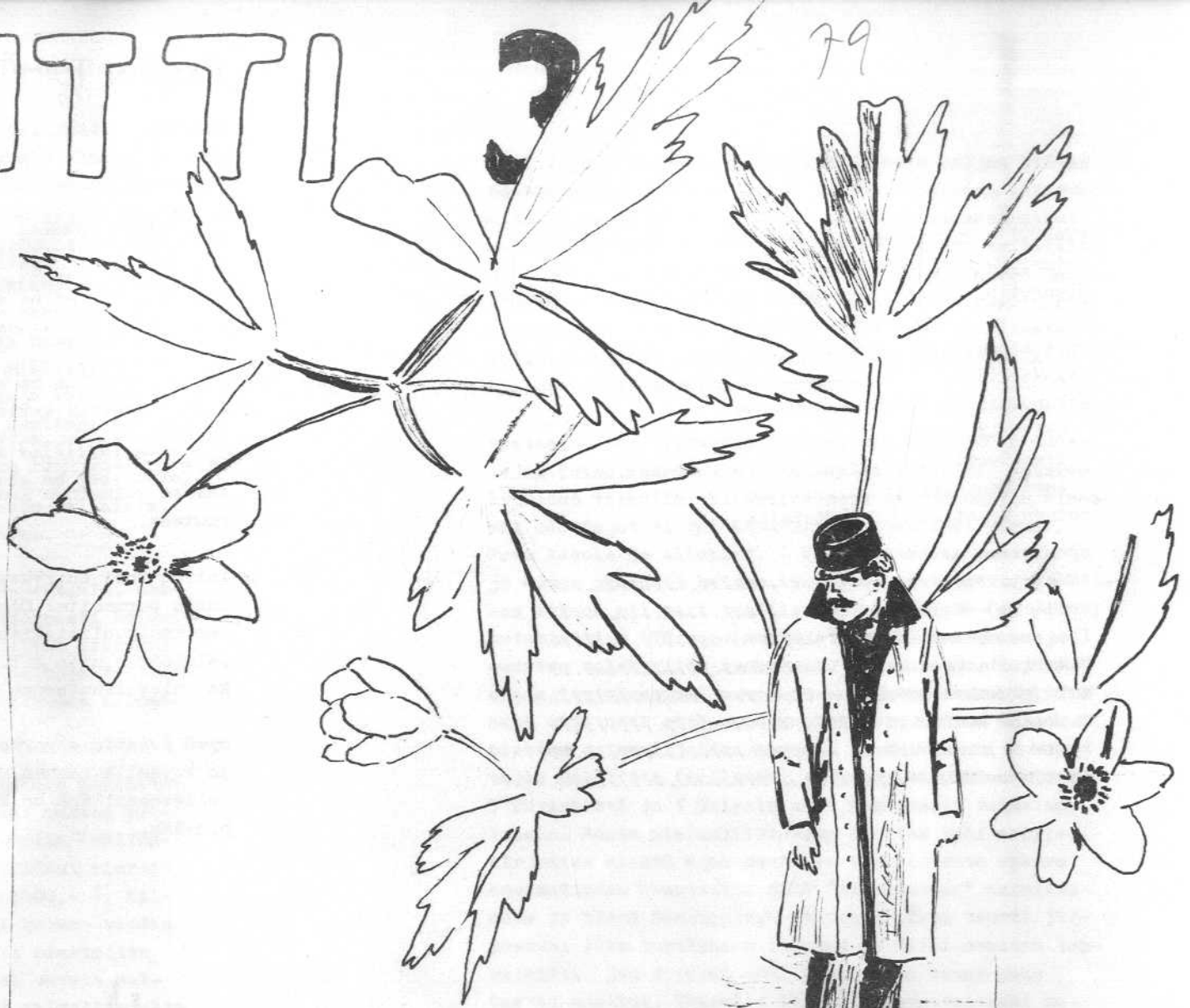
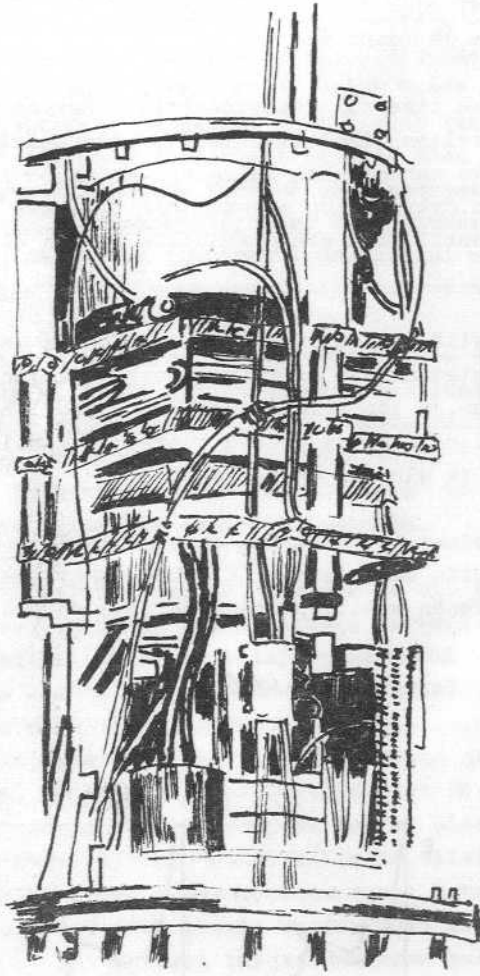

KVANTTI

3

79

"Kevät, Kruyostaatti ja
Se Ranskalainen Poliisi"

TYHJÄN TOIMITUS

Kvantin emittoiminen on joskus uskomattoman vaikeaa puuhaa. Onneksi toimittaja voi suuren henkisen itsekritiikin ylittämiseksi turvautua Hei Sen Perk-----n epämääräisyysperiaatteeseen; Mitä pienempi aikaväli siihen tositärkeään tenttiin, sitä epävakaisemmaksi muuttuu henkinen potentiaali. Se aiheuttaa hulluuden ja pätkähulluuden rajamailla yrittäen yön silmässä kirkastaa aivojen näkökykyä ennenkuin viimeinenkin ykköspilssneri katoaa jääkaapista.

Kvantin ongelma on se itse, eli kvantiteetti; se harrastaa jatkuvaa dieettiä kuvitellen ilmeisesti muuttuvansa kauniimmaksi hoikentuessaan. Mutta mahdollonhan tällainen Mohammed Alin ja Twiggyn sekasikiö on. Syksyllä on edessä vain tyrmävä tyhjiö tai se viimeinen Kvantti, joka c:n nopeudella karkaa ulkoavaruuteen.

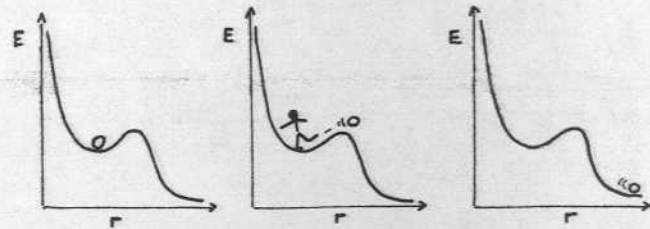
Toivoa toki on: syksyllä killan ruokalassa tarjotaan melkein uusia perunoita. Odotettavissa on ruokalakeskustelujen runsa monipuolistuminen, ja jos niistä edes osa heruu lehden palstoille, niin killan lehti ja syksyn tuoreiden fuksien usko tulevaisuuteensa ja alaansa on pelastettu.

Hyvä Kvantin absorboinut, kuuma peruna on sinulla. Istuta se jo keväällä maahan, niin katsotaan, mitä höböhä syksyn sato tuo tullessaan! Tämä on kesän viesti, päivänsäde, jota ei saa viedä pimeään.

Terveisin

Timo

KVANTTI - Fyysikkokillan informaatiokvantti	
emissio - puolisen tusinaa/vuosi	
absorbtio - kaikki F-osaston opiskelijat + hajasäteilyä osastolle ja muille killoille	
intensiteetti - 440 kpl	
primäärilähde - Fyysikkokillan jäsenet	
sekundäärisäteilijät - toimitus	
Helvi Liukkaala	
Timo Tuomisto	
Jari Paanasalo	
toinen kvantisointi - Otapaino	
spektri:	
Pääkirjoitus.....	2
Kevästä - Kalle Niskanen.....	3
Itse tapahtuma - Juhani Pääkkönen.....	4
Fuksivuodesta - Helvi Liukkaala.....	6
Kuin tärkkis tervassa - Juomari Turmio.....	7
Matkalla Pariisiin - Yrjö Tolvanen.....	7
Fyysikon sielunelämä - Øsikko.....	11
Kevättunnelmia - Tinkling.....	12

KEVÄÄSTÄ

Taakse jääneen talven toimintaa FK:ssa leimasi tiukka taloudellinen tilanne. Lähinnä tämä näkyi killan tilaisuuksissa perityissä maksuissa. Toiminnan määrä ei juuri kärsinyt rahan niukkuudesta - vakiokuviot vietiin läpi. Osallistumisaktiivisuuden huomioonottaen ei tarjonnan lisäys olisi ollut kovin mielekäästä. Valitettavasti on totta, että killan rahoja käytettiin myös vähemmän järkevästi ja että olen osaltani siihen syyppää. Tarkoitin lähinnä kohtuuttoman kalliiksi muodostunutta ensiapukurssia. Puolustuksena on todettava, että kurssille ilmeisesti osallistui myös sellaisia, joille killalla ei muuten ole tarjottavaa.

Pariisin ekskursio oli kevään suuria tapahtumia. Raadilla ei ollut mitään osuutta mallikelpoisesti hoidettuihin matkavalmisteluihin. Vastaavanlainen työryhmä lienee toimivin ratkaisu myös tulevia matkoja tehtäessä. Yhteyksiä killan "viralliseen" toimintaan kannattanee kuitenkin edelleen kehittää.

Tukholmalaisfyysikkojen vierailu oli toinen merkkitahtuma ainakin (valitettavan harvoille) mukana pyörineille. On ollut varsin yllättävää kuulla (välikäisien kautta), että jotkut ovat kauhistelleet vieraisiin uhrattua rahamäärää (1800,- ... 2000,-). Killalla on ollut yhteyksiä Tukholmaan jo kolmen vuoden ajan. Tämä on lähinnä tarkoittanut FK:n edustajien vierailuja Tukholmassa; ei muuta. Olisi varsin paljastavaa väittää, ettei killalla olisi velvollisuutta jonkinlaiseen vastavuoroisuuteen. Rahan tarvetta on siis kasautunut kolmen vuoden ajan eli n 650,-/a . 2000,- on tietysti paljon tiukassa budjetissa, jos rahat olisi käytetty muualle olisi budjetti ollut löysä. Mielestäni tehty "sijoitus" on killalle hyvin

edullinen - varmasti parempi kuin esim kaljan hinnan subventointi saunailloissa. Killan toiminnan kehittämistä esitetyt mielipiteet ovat korostaneet ulkomaisia suhteita. Valitettavinta esitetyssä kritiikissä - sinänsä rakentavassa - on sen suuntaaminen jälkikäteen ainakin osittain väärälle taholle; raadin kokousaika ja -paikka on kyllä nähtävissä ilmoitustaululla. - Killan yleiskokous 23.4 oli päätösvallaton osaanottajien puutteen vuoksi.

Ruotsalaisten vierailun jälkeen oli neljä FK:n edustajaa Tukholmassa kansainvälisellä tekn.fys. opiskelijoiden viikolla. Yllämainitusta syystä raadin nimeämät edustajat olivat Katariina Simola, Jyri Hagman, Panu Rekola ja allekirj. (Tieto kutsusta saatiin jo ennen päätöstä kutsua tukholmalaiset meille). Viikon aikana oli pari teollisuus ekskursiota (ei ydin) tutustuttiin KTH:hon (kuituoptiikkaa, hologrammeja, suurten molekyylien spektrejä, databusseja, lujuusoppia, lentokoneita) mutta ennenkaikkea keskusteltiin sekä ohjatusti että vapaamuotoisesti muista maista olevien opiskelijoiden kanssa. Paikalla oli 2 edustajaa Delftistä (Hollanti), Münchenistä, Gdanskista, 3 Zürichistä ja 1 Orlysta sekä lukuisasti tukholmalaisia. Monta mielenkiintoista seikkaa tuli esille, kirjoitan niistä ajan puutteen vuoksi vasta syksyn ensimmäiseen Kvanttiin. Ehkä "hauskimpana" mainittakoon jo tässä Münchenissä käytössä oleva tentti järjestys: Joka lukukauden lopussa on viisi-osainen lopputentti, jos reputat väh. kaksi osaa menee koko tentti uusiksi. Toisella kerralla reputtaessasi menee oikeus opiskella tekniikkaa koko Saksassa. Matkalla olleilla on osoitteita, joista on hyötyä jos olet menossa jonnekin ym paikoista.

Toivotan kaikille aurinkoista kesää ja toivon sen puhdistavan hieman tulehtunutta ilmapiiriä, jotta edellytykset killan kehittämislle paranisivat.

ystävyydelläkalle *Jla*

ITSE TAPAHTUMA

Sunnuntai 29. huhtikuuta, Viking Linen terminaali Katajanokalla. Laivan oli määrä saapua puoli kymmeneltä. Paikalle alkaa tulla eloa. Kaksi frakkipukuista teekkaria öri-see paikalle: Äpyä! Hiljalleen alkaa paikalle tulla fyysikkokillan unisia ja ennen kaikkea hermostuneita edustajia. Tyhmempikin huomaa, että jotain on tapahtumassa. Kiireisimmät matkustajat ennättävät tulliin; riennämme paikalle, mutta mitään ei kuulu. Äpy ei käy kaupaksi. Väkeä tulee laivasta, mutta ei oikeita. Aika kuluu. Mahtavatko he sittenkään tulla? Kohahdus: portaita kapuaa kahdeksan oranssihaalarista matkustajaa, joilla on päässään kummallinen harmaa teekkarilakki. Siinä: Fyysikkokillan vappuvieraat A.D. 1979. Kahdeksan kollegaa Tukholmasta; F-sektion, Kungliga Tekniska Högskolan. Kättelyä, puheita, odotusta. Katarina, Niki ja Lisa ovat kauniimman sukupuolen edustajat; Göran, Gunnar, Dundum, Christer ja Booze heidän seuralaisensa. Ohjema alkaa.

Tutustuttuaan majapaikkoihinsa - ja isäntiinsä - vieraat saapuivat ravintola Sašlikiin tervetuliaislounaalle. Samalla tarjoutuikin ensimmäinen kunnan tilaisuus lähempään tutustumiseen. Rattoisan ruokailun jälkeen noudettiin paikalle jo hieman kolhuinen Chevy ja aloitettiin tutustuminen kaupungin nähtävyyksiin. Ensimmäisenä kohdattiinkin eräs paikallinen pultsari, joka oranssien haalareiden innoittamana saapui haastamaan riitaa. Senaatintorilla vieraamme herättivät hyvin ansaittua huomiota järjestämällä näyttävän takaa-ajokohtauksen Aleksanteri kakkosen patsaan ympärillä. Kun kaikki harmaat teekkarilakit oli sitten palutettu oikeille omistajilleen, jatkui matka taas varsin riemukkaasti. Koska vain 33% käytössämme olleista ajoneuvoista katosi matkan varrella, voidaan retkeä pitää onnistuneena.

Illan ohjelmassa oli naistentanssit Bottalla. Pienen rohkaisun jälkeen alkoi isänniltäkin jo sujua flytande svenska. Samalla aloimme kaikki viritellä ääniämme yhteislauluun, joka sujuikin kollegoiltamme oikein näyttöstyylillä. Niinpä iltaa voidaan kaiken kaikkiaan pitää erittäin onnistuneena.

Sateinen maanantaisamu alkoi kello 7.00 Dipolissa teekkarilakkien jaolla. Paikalle oli yllätykseksemme ilmestynyt 7/8 vieraistamme. Kiitettävän arvokkaasti he seurasivatkin Palo-opiston takapihalla fukseille ennen lakinjakoa järjestettyä jäynää. Viileälle aamulle seurasi jatkoa: osastokierros alkoi kylmälabrasta, jossa meille oli yllättävästi järjestetty englanninkielinen selostus (kukaan paikalla olleista ei suostunut puhumaan ruotsia, ei vaikka kirutuksella uhattiin).

Pikavauhtia Dipolissa suoritettun ruokailun jälkeen oli vuorossa Vappuriehan julistus Servin mökin katolta. Se oli kuitenkin vain valmistelua kaljaviestille, joka tänä vuonna suoritettiin hiihtäen. Kiitettävää joukkuehenkeä osoittaen ruotsalaiset kantoivat kunkin viestinviejänsä reitin läpi. Suosionosoitukset olivat ansaittuja. Lopputulos oli kuitenkin jo ennalta selvä: FK:n joukkue oli F-sektionia parempi. Mantalle lähtöä odotellessa jatkoimme omaa yksityistä viestiamme. Samalla tarjoutui oivallinen tilaisuus tutustua otaniemeläisen teekkarin tunnetusti rauhallisiin vappuvalmisteluihin ja kierrellä kylän eri soluissa; yhteislaulua.

Manta sai lakkinsa tänäkin vuonna, Siellä olimme mekin; seitsemännessätoista rivissä. Mutta sitten olikin jo kiire Dipoliin. Ilta kului joutuisasti tanssin ja huulenheiton voimalla; taisipa joku ottaa hieman kaljaakin. Illan kuluessa verrattiin monet opiskelukokemukset ja ekskursionot. Tuskin kenelläkään aika tuli pitkäksi, sen verran hauskaa ja seurallista porukkaa ruotsalaisvieraamme olivat. Ensimmäiset suomen sanat alkoivat tässä vaiheessa tarttua mieliin, kielioipintoja jatkettiin sitten koko loppuvierailu - halusivatpa he sitä tai ei. Illan käännyttyä aamun puolelle siirryimme vaivihkaa kylän suuntaan jatkoille.

Myönnettävä on, ettei irronnut laulu enää ruotsalaisilta jollei suomalaisiltekaan. Tavoitteeksi otettu "Vappuna ei nukuta" onnistui toisilta paremmin, toisilta vastaavasti heikommin. Toki jaksoimme keikkua pystyssä siihen saakka, kunnes koitti aika hölkätä kohti Kaljakeltsua päämääränä silliaamiainen kello kuudelta. Kirkas auringonpaiste ehti jo vaihtua raesateeksi ja kylmäksi tuuleksi ennen Ullanlinnanmäkeä.

Matka Ullanlinnanmäelle oli jo kokemus sinänsä: ikinä

